6de Jaargang — N° 26. Zaterdag 2 Juli

ABONNEMENT:
Men schrijft in te Tongeren Drukkerij COLLÉE.
Abonnementsprijs fr. 7.50
Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, 37-39, Tongeren.
Telefoon 12
Postcheks rekenning n° 3923.
15 centiemen het nummer.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDIGINGEN
Voor de aankondigingen provinciën Limburg en Luik men zich uitsluitend tot de *Havas*, 8, Place des Martyrs, SEL ; 8, Place de la Bourse, en 6, Bream's Buildings, LO E. C. 4.

TONGEREN, 2 JULI 1921.

Naar betere Tijden

De woningnood wordt met den dag nijpender, en het valt erg te betreuren, dat er ten gevolge van den hoogen prijs der bouwmaterialen, weinig of niet gebouwd wordt

Zoo hier geene verandering inkomt, moet men zich afvragen wat er in 1923 gebeuren zal: duizenden en duizenden menschen dakloos stellen of de huishuurwet nog voor eenige jaren verlengen. Dit zal ovmiddellijk het geval zijn zoo de hand aan 't werk niet geslagen wordt om vele huizen, werkmanswoonsten en andere te bouwen. Eenige steden en gemeenten des lands, zijn moedig den weg van 't oprichten van woningen ingeslagen.

Het is in alle geval een verheugend feit dat de bouw van huizen op het huidig oogenblik gevoelig minder kost dan in 1920 wat stelling tot bouwen zal aanmoedigen.

De bouwwijverheid, die eene schoone toekomst te gemoet gaat, zal natuurlijker wijze de werkloosheid, die nu hevig woedt, met goed gevolg bestrijden. De werkloosheid, waarvan de oorzaken aan onze lezers overbekend zijn, is een ware geeuel die én de werklieden én de Staatskas t evenveel treft. inderdaad, iedereen moet volmondig goedkeuren dat de ongelukkigen die in deze dagen van nijpende krisie, geen werk vinden kunnen geholpen worden. Doch het krisi stonds, waarvoor minister Wauters wederom een krediet van 90 millioen voor de tweede helft van 1921 aan h t parlement vraagt, drukt loodzwaar op de niet bloeiende Staatsfinaciën Daarom wordt het dan ook noodzakelijk geacht de misbruiken die zich bij het toekennen van steun voordoen, te beteugelen. Misbruiken bestaan, dat heeft de heer G Huysmans in de Kamer bekend ; zij moeten dus krachtdadig te keer gegaan worden, zonder daarom de werklustige arbeiders, wien hun nietsdoen niet kan aangerekend worden, in den hen verstrekten steun, te benadeelen

Zoo de levensduurte daalt, zooals alles het laat voorzien, zoo de woningsnood, door de krachtdadige maatregelen die men nu neemt en nog meer uitgebreid zullen worden zoo de werkloosheid gevoelig afneemt, door het verschaffen van arbeid, — het oprichten van nieuwe woningen onder meer andere werken, — mogen wij er ons eerlang aan verwachten dat die groote moeilijkheden welke de Regeering vooral ten plicht heeft te bestrijden, uit de baan zullen ge ruimd zijn, wat wij, en onze lezers met ons, uit ganscher harte, voor de rust en het welzijn van ons nog diep beproefd vaderland, wenschen.

Ouderdomspensioenen

Uit het antwoord van den bevoegden minister op eene vraag, hem door Kamerlid De Bruycker gesteld, blijkt dat tot heden slechts 12 569 brevetten voor 't ouderdomspensioen werden opgestuurd aan de belangh-hoenden, namelijk 8973 verleenende een pensioen van 720 fr ; 878 en pensioen van 600 fr ; 2718 een pensioen van 600 fr.

Per provincie verdeeld : Antwerpen 1629 brevetten ; Brabant 3917 ; Oost-Vlaanderen 1576 ; Henegouwen 1498 ; Luik 1365 ; Luxemburg 30 ; Namen 544 ; West-Vlaanderen en Limburg ontvingen nog niets.

Op 30 April 1921 waren de controleurs der belastingen in bezit van 145 375 aanvragen tot pensioen.

Maar 't schijnt dat de controleurs geenen dag zien door hun gewoon werk, zoodat het aangaan van den inkomstentoestand der pensioenaanvragers er veelal op overschiet

Wat 'n gedacht ook de controleurs der belastingen een ingewikkelden arbeid op te draozen, die vanoch buiten hun gewone b zogheden ligt!

Maar zoo gaat het : de socialistische ministers voeren maar wetten en hervormingen in die op meetings en in kiesmanifesten worden opgeheemeld als het manna der woestijn, zonder er echter voor te zorgen dat het uitvoeren dier wetten of het toepassen dier hervormingen op ernstigen voet georganiseerd zij.

Hier zijn het de controleurs der belastingen die gelast zijn met 's ministers plan te trekken, daar zijn het de rrederechters, gindx zijn het andere ambtenaars wier dienst niet ingericht is voor het werk dat men van hen vergt.

En zoo komt het dat na maandenlang de groote trom geroerd te hebben naar aanleiding van de ouderdomspensioenen, minister Wauters deemoedig moet bekennen dat er slechts een cnè 12 000 bela ghebbenden uit den nood zijn geholpen, terwijl er 145 000 moeten wachten totdat de controleurs der belastingen tijd vinden om hun dossiers te onderzoeken en rapport uit te brengen.

Indertijd spraken de socialisten wel eens mispriizend over de fiscale wetten ; wel, sinds zij deelnemen aan 't bestuur des lands, hebben ze nog niets anders dan façade-artikels voortge bracht. De nieuwe wet op de ouderdomspensioenen is er een staaltje van.

De taalkwestie en de plicht der katholieken.

Onder dezen titel lezen wij in de *Bien Public*, het ernstig katholi k dagblad van Gent :

« Over eenige weken werd de heer ridder van Elewyck, a lvokaat-generaal bij het Beroepshof te Gent, door Z. H. de Paus in bijzonder verhoor ontvangen.

» De Paus ondervroeg onzen uitstekenden medeburger over den geestestoestand te Gent en in Vlaanderen en, op zeker oogenblik, sprak hij deze woorden uit, met eene bijzondere krachtdadigheid :

» De geestelijken mogen de taalkwesties niet met de politiek kwesties mengen.

» Bijna onmiddellijk daarna, voegde Z.H. er bij :

» Ik heb de grootste genegenheid voor Kardinaal Mercier.

» Deze dubbele verklaring, werd niet in vertrouwen gedaan, integendeel ; ook vinden wij het gepast ze hier weder te geven, nadat wij ons, bij M. van Elewyck well, zijn gaan overtuigen over de volkomen echtheid ervan.

» Het is niet overbodig hierbij te voegen dat, tot op dit punt toe het onderhoud, niet de minste zinspeling gemaakt was door den uitstekenden magistraat van Gent, op de houding van zekere leden der geestelijkheid in lezekwesties. Het woord des Pauwes is daarom des te meer betekenisvol, daar h t op generlei wijze uitgelokt werd. »

Protest der groote gezinnen
TEGEN
het nieuwe militie-ontwerp.

De leden van den Raad der Fabrijk- Huisgezinnen hebben overheel Limburg geprotesteerd tegen het ontwerp der nieuwe militiewet.

Volgens de huidige wetten is den oudsten zoon van zes kinderen vrij van dienst, thans wil men ook hen bij het leger inlijven. Onze wetgevers in staat van de groote gezinnen te bevoordeelen, van het aan te wakkeren en te steunen t.o.v. de dood oorlog tegen te werken, zou hen dus de aarzelachtigheid zoover willen drijven, dat zij thans nog zwaardere lasten op de huisgezinnen zouden laden, dewelke reeds onder 't overgicht als bezwaken

Dat mogen wij niet dulden ! Zulk eene schromelijke onrechtvaardigheid moeten wij beletten !

Niet alleen in Limburg gaan stemmen op om dat ontwerp te bekampen, ook in alle andere gewesten van ons Land, en bijzonder in Vlaanderen, verzetten de groote gezinnen zich krachtdadig tegen dit onrecht.

Beerrijpen ons wetgevers dan niet wat een groot gezin is ? Weten zij dan niet welke harde noten een talrijk huisgezin te kraken heeft ? Is er dan in hen geen gevoel van dankbaarheid, van achting meer voor de heldhaftige ouders die zich alle opofferingen getroosten terwille van het Vaderland, ter wille der Samenleving in 't algemeen ?

De oudsten zoon is voor de groote gezinnen een krachtigen steun ; hij is er noodig om den moedigen vader zijne harde taak wat de verlichten en hem te helpen in het droetbrengen van zijn talrijk kroost. — Moet men dien steun in een groot gezin missen, voorzeker zullen de jongere kinderen in vele gezinnen, daardoor aan gebrek en ondervoeding blootgesteld zijn. Zullen deze dan tot krachtige mannen kunnen opgroeien, bekwaam om in het later leven tot den bloei der nu verheid mee te werken ? Zullen er dan niet kerels uit voortspruiten moedig om, in geval van nood, de wapens op te nemen tegen een wraakzuchtigen vijand ?

Het belang van 't Vaderland zelf eischt dus dat men van zulke ontwerpen afziet.

De groote gezinnen weigeren heelemaal niet ook den oudsten in oorlogstijd af te staan ; dan immers kan men deze jongens wel gebruiken als verplegers of om gekwetsten te vervoeren.

Nu is het oogenblik gekomen voor de regeering en voor al onze Kamerleden, van door daden te bewijzen dat zij iets ten goede willen verrichten voor de groote gezinnen, en bijgevolg voor de toekomst van het land. Wij vragen niets nieuws maar wij eischen het b houd van de thans b staande wet 1912 in zake de oudste van zes kinderen ! Of leveren de groote gezinnen nog geen soldaten genoeg ? Tusschen de Bonden van Limburg vinden wij gezinnen die tot elf zonen in leven hebben. Hoeveel zonen levert zulk gezin niet meer dan een klein gezin ? Schijnt daar al reeds niet de onjuistheid door waarvoor men de groote gezinnen zou dienen te beloonen ?

Men spreekt van een vergoeding toe te kennen aan deze gezinnen. Ware vergoeding is in deze niet mogelijk ; wij vragen noch wilden zelfgenaamdes ; wij willen wat is recht ! Te meer de financieele to stand van België is zoo roosk leurig niet om 't land nog hooge vergoedingen te willen doen uitkeeren. Waarom dan zoeken die uitgaven te verhoogen ?

Neen, geen vergoeding ! Laat ons onzen oudsten zoon onzen steun. Hem willen wij behouden !... Of moeten onze vergezeems at het eenige is zijn talrijk kroost te zien verhongeren ?

Uit sadeze van alle partijen en van allen stand laat overal uwvorderen g hooren tegen deze onrechtvaardigheid ! Wij ziet thans in dat onze gemeenzame belangstelling verzoeken dat wij ons verenigen, dat in geval als dit, maatschappelijke aanzien te smaden en te strijden tegen het liberaal recht. Huisvaders verecnigt u ! In alle gemeenten moeten banden der talrijke huisgezinnen ingericht worden, zoo doende zullen wij ons steeds sterker en sterker gevoelen, b komen zijn de wetgevers te genoodzaken aan onze allerrechtvaardigste eischen gevolg te geven.

Weg met het onrecht van h t militie ontwerp !

Leve de groote gezinnen !

BUITENLAND.

Frankrijk.

Een pijnlijke interpellatie verwacht — Oorlogsbudget afgestegd. — Een pijnlijke interpellatie wacht de Fransche kamer. Zij betreft de terechtstelling zonder vorm van twee officieren van het 347e regiment infanterie, die o der luitenant-generaal Herdlin en Milan, die in 1916 in het bosch van Fleury bij Verdun gefusilleerd zijn op bevel van den kolonel van de 129e brigad infanterie en van den generaal van de 52e divisie.

De compagnie was overtalrijk geld, hunne ingesloten, hu een aanval, die door een hevig bombardement nit voorafgegaan was. De onderluitenant Herdlin en Milan hadden de bevel overleven te manschappen terug doen trekken om — zooals zij erkenden ogenblikken voor hun terechtstelling aan hun kameraden hadden gezegd — te vermijden dat zij krijgsgevangen gemaakt werden zooals de twee compagnieën die hun flankeerden.

Herdlin en Milan werden door hun onmiddelijke chefs voor dapper officieren gehouden. In hun laatste oogenblikken bewaarden zij een houding van kalme heldhaftigheid en zeiden dat hun geweten hun niets verweet

Het duurt zelf aan 5 dpel tot het bevel om op hem te schieten, nadat hij eerst met vast stern verklaard had als moedig man en als Franschman te sterven. Talrijke door Herdlin's weduwe bij engebrachte gemtgenissen, bevestigen, dat het moedlottige bevel, toen het eenmaal van den kapitein van h t regiment gegeven was, hekrachtig werd na weigering om de uitlegging der heldenhebbenden te hooren.

Het geheim van de doolkist. — Het heeft niet veel tijd gevraagd om het geheim op te lossen van de doodkist die met steenen gevuld ontdekt werdt op het kerkhof van de Fransche gemeente Bois-le-Duc. Er is hier geen kwestie van misdaad of van iets anders dat aan het akelige zou grenzen. De zaak geheurde h el eenvoudig als volgt : Twee jaar geleden werd het lijk van zekere vrouw Courtois van begraafplaats veranderd, omdat de naastbestaanden eene grondverpuming gekregen hadden. Te dier gelegenheid, werd de gedeeltelijke vermolmde kist vervangen door eene nieuwe. De graafmaker, met de oude kist geen raad wetend, dolf ze terug in den grond en, daar er op die plaats nogal water opkwam, vulde hij de kist met st enen op dat ze goed zou beneden blijven. Zoo is het geheim, dat in de streek veel opspraak wekte, opgeklaard.

Vliegersgeluk — De sergeant Mathié, van 't vliegerskamp van Luxeuil was Zondag opgestegen met zijne vrouw en met de mecaniciens Mignery en Huvent. Toen het tuig in de vlucht neerdalde schoot het in brand en plofte ten gronde. De sergeant Mathié en zijne echtgenoote bleven dood ter plaatse en de twee helpers zijn zoo erg gewond dat voor hun leven gevreesd wordt.

Amerika.

Tegen het rooken der vrouwen. — In be Huis van Volksvertegenwoordigers te New-York heeft dus wordt aan de « Daily Mail » gesch d, de afgevaardigte Paul Johnson voorgesteld vrouwen, die rooken, te beboeten met twintig dollars en verder met 100 dollars voor elke volgende gerookte sigaret. Indien de overtreding in een openbaar gebouw geschiedt, zal ook de eigenaar van dat lokaal strafbaar worden gesteld.

De afg vaar ligde die het voorstel deed, zeide dat hij altijd tegen rooken door vrouwen gekant was geweest, doch dat hij den avond te voren eene de « dat het nu uit moest wezen ». Toen hij te Washington was b leed, voor een cinema zag hoe een meisje de brandende sigaret uit d n mond van haar verloofde nam, om daarvan een paar trekken te doen. Hij redende dat rooken nog erger was dan whisky drinken.

Duitschland.

De nieuwe Krupp. — In het « Berliner Tageblatt » wordt in een artikel, waarin de economische beteekenis van het Ruhrgebied voor Duitschland, in het bijzonder van de stad Essen, een korte beschouwing gewijd aan de verandering die het bedrijf van Krupp heeft ondergaan.

Deze fabrieken, waarin ongeveer 40 000 arbeiders en 8000 beambten werkzaam zijn vertegenwoordigen een derde van het economisch bedrijf van Essen. Het was dus voor Essen van ontzergelijke beteekenis dat Krupp die door het verdrag van Versailles overgenomen rijaal meer mocht fabriceren, zijn bedrijf omzette en vredesmaterial ging maken.

Naast landbouwmachienen, industriewerktuigen motoren, en alle denkbare staal- en ijzerwaren, worden d gelijks 10 wagons gemaakt en is Krupp 2 locomotieven

Een vertegenwoordiger der Kruppfabrieken is in Riga aangekomen om met de Lettlandsche regeering over de levering van landbouwmachienen te onderhandelen ; van Riga vertrekt hij naar Reval om met de regeering van Estland b sprekingen te houden.

Rusland.

Scherpe aantwoording. — De toestand te Petrograd wordt steeds erger. De rantsoenen werden opnieuw verminderd, de goede wachten verzetten zich daar zeer heftig tegen ; de helft van het garnizoen moest ontwapend worden ; de arsenalen worden door Chineesche soldaten bewaakt.

De werklieden lo pen hefig ; meetings hebben plaats waarop gesproken wordt van het omverwerpen der soviets, en deze te vervangen door een koalitie regering, vooral uit socialisten bestaande.

Anti-bolchevistische samenzwering. — Een groote samenzwering tegen de soviets is door het Buitenig-woon Komiteit ontdekt

Er heerscht een groot terreur van jegens talrijke soviet ambtenaren. Te Moskou en te Petrograd werden vele personen aangehouden.

Gemengde berichten

Roode belangloosheid.

Wij hebben verleden week een paar voorbeelden aangehaald van socialisten die zich in den gouvernementeelen kans nestelen, en met volle handen putten uit de Staatskas, uit .... liefde en ofr vaardigheid voor de werkende klas, die in België, zoo zeer door de kapitalisten verdrukt werdt.

Ziehier nog een staaltje van socialistische..... belangeloosheid en offervaardigheid

De personaatjes die wij de eer hebben aan onze lezers voor te stellen zijn. Mijnheer en Madame Wery

De man was onder overste aan 't b heer van de ijzerenweg en in 1914 en tijdens den oorlog, werd hij aan 't Nationaal Comité gehecht

Toen de wapenstand kwam, werd hij door heer Wouters tot bestuurder van het Ministerie van Nijverheid en Bevoorrading benoemd, en in deze hoedanigheid belast de coöperatiemen te likwideeren » van het Nationaal Comiteit van Hulp en Voeding.

Het wonderbaarste, mijnheer Wery heeft nog den eersten stap te zetten in het Departement dat hij bestuurt en dat hem nochtans 15.0 0 fr per jaar ophrengt !

Wij vergaten haast een toeslag van 1 200 fr., die de Staat hem op den knop toe geeft wegens schadeloosstelling voor huisvesting. Om volledig te zijn moeten wij nog gewag maken van fr. 750, die de ministeriebestuurder opstrijkt, wegens schadeloosstelling van verblijf.

Bij al dat, heeft hij nog het geluk eene vrouw te bezitten die 700 fr. opetrijkt, als « kuischvrouw in beschikbaarheid. »

* *

De tweede koord aan 's mans boog, is die plaats aan de likwidatie, waarop wij hooger doelen.

Deswege worden beer Wery 1500 fr. per maand toegekend of 18.000 fr. in 't ronde jaarken

Sommige menschen vinden dat zijne plaats als likwidater hem temelijk wel vrijen tijd moet laten, gezien hij nog 15.000 frank per jaar verdienen kan als bestuurder van een Ministerie

Maar wat dan gezegd van den vrijen tijd die zijn directeurschap hem aan de hand doet aangeven bij over zoo veel liefde en oogenblikken beschikt dat hij tijdens zijne rus eene plaats kon bekleeden, die hem 1 500 fr. per maand opbrengt ?

Zie die mensch zich strikt aan den werkdag van acht uren houden, die verleden week kracht van wet verkregen heeft, in ons gezegend vaderland ?

Maar daarbij blijft het niet, want madame Wery, deskelijks aangespoord door den werklust van haren man, vergeet gt zich niet met 700 fr te winnen in 't zweet haars aanschijns, als rustesche schoonmaakster.

In hare hoedanigh id van gelochte aan 't algemeen b stuur van e n der werken die van 't Nationaal Comiteit afhangen, trekt zij 8 400 frack per jaar ! Welke man zou met zoo eene bijwinst van zijn halven trouwhoek, geen overtuigd feminist worden ?

Al wij optellen wat de familie van uitvonderlijk-lotsheer stiptig jaarlijks optrekt, komen wij tot de volgende uitslag :

Mad Wery, als huisvrouw op wachtgeld,	700
Mijnheer Wery, als ministeriebestuurder,	15,000
Madame Wery voornoemd, als gelegheid aan een voornoemd ministerie,	8,400
Mijnheer Wery, ook voornoemd, als likwidator,	18 000
Mijnheer Wery, hervoornoemd, als duurtetoeslag.	1,200
Mijnheer Wery, opnieuw voornoemd, schadeloosstelling voor verblijf,	720
Te zamen fr.	44,020

* *

Hebben wij niet gelijk als wij zeggen dat de socialisten alles opoffe r om de werkende klas te stunen in den strijd tegen de kapitalisten ?

Ondertusschen regeert het in ons Belgisch huis binnen en kunnen wij het dak niet laten vermaken ; ondertusschen moeten wij op bedel, om ons financieel, nog eenigzins boven water te houden.

Mijnheer Wery is beter af, dank heer Wouters' uitzonderlijke genegenheid, hij is binnen voor den regen en kan m t zijn conkelaar, contor Coppeters, heer Anseele's beschermling, over wiens gewoonen 70 351 fr heel op zijn gemak op het meer gaan spelevaren, waar de natie aan 't verdrinken is.

Groote spoorwegramp tusschen Altrecht en Albert

De trein die Rijsel om 1 ure verliet, Zaterdag namoen, ontrigkelde tusschen de twee genoemde steden. De vier laatste wagens werden uitgerukt Men telt 25 dooden en 62 gekwetsten.

De ramp ontstond door 't breken eener ketting. Alle gedacht van kwaden wil moet van kant geset.

Een ernstig gekwetste spoorwegbediende, die zich in de tourgon bevond, deed twee kilometers om een treinsignaal op stilstanden te zetten.

Het is de eindfourgon die 't kwaad stichtte door te derailleeren. Zulks deed eene ketting barsten tusschen den derden en den vierden waggon. Deze wagens ontspoorden op hunne beurt. De laatste wagon botste tegen den tunnel en viel in de Ancre. De voorlaatste w om en de derde sprong uit de riggels. kon 400 meter verder stoppen.

Op een eerste lijst gekwetsten, volgende namen voor van Belgen : J. Camille De Moor, Gustave Heldert, d werkers van Wetteren.

De naam van een vierden gedooden Vaden.

Onder de gekwetste landgenooten aan Mad Houde de Wasselabe, haren jongen en Georges Leys van Wetteren.

Onder de 62 gekwetsten liggen er en hun uiterste.

Het geheim der verdwenen
Amerikaansche

Een vreemde geschiedenis — In de kaansche bladen wordt veel gewag van de zonderlinge verdwijning van kaansche schepen, op de hoogte v Hatteras.

Sommigen meenden daarin de ban kennen der vrienden van de bolchevi Vereenigde Staten en in Canada. O schepen, die in verband hiermee veel waren, was de « Carroll A Doering schip zonder een levende ziel aan bo strand en als een wrak was aangetroffen Diamond Shoal.

Het schip « Carroll A. Deering. — geeft nu over h t mysterie van de « C Doering » de volgende radere bijzond en mogelijke ophelderingen : De « Ca Doering » was een vijfmast-schoener v ton br Den 4 December 1920 verliet h Rio de Janiro, met Norfolk (Virgin plaats van bestemming. In het begin nuari deed het Barbadoos aan en op 1 zonden Lloyd's agenten te Baltimore e gram, behelzende, dat het schip als w werk vastzat bij Kaap Hatteras Latere ten meldden, dat toen het vast aan de werd aangetroffen op den Zuid West-ho de Diamont-Shoal, het schip alle zeilen De booten werden vermist en het bad schijn van dat de C. A D. overhaast v laten door gezagvoerder en bemanning in de maand kwam bericht, dat het sch was uit elkaar te vallen.

Een verandersteling. — Een mogelij klaring van het geheim is, dat de bem der « Carroll A Deering » baar schip h laten gedurende het zware weer, dat e Januari en begin Februari was geweest Atlantische kust van de Vereenigde St dat zij was opgepikt door het Amerik st. « Jewill » Dit vaartuig verliet (in Texas op 20 Januari, met bestemmi lasten en was op 25 Januari gesigna 222 mijl ten Noorden Jupitter (Florid moet dus ongeveer 27 Januari in de bu geweest van de Diamond Shoal en het is ijk dat zij de b manning van de « Ca Deering » aan boord had, toen zij zelf v De « Jewill » werd op 16 Maart op Lloy geplakt als vermist en zij was het eenige ting, dat in dien tijd in de buurt van Hatt ras als vermist werd opgegeven.

Op Lloy's heeft men geen gewicht gehecht uit Washington, dat een flesch ge-wicht, waarin zich het bericht bevo de « Carroll A Doering » op zee was aan den door een torpedoboot-jager, die de l ning gewaarschuwde had aan boord genome ervaring van vele jaren heeft geleerd, da berichten bijna altijd grappen zijn.

Het geheim steed- niet opgehelderd. — dat al is men — ook na deze verklaring gang tot indegging van Lloyds, — feiteli even ver als tevoren. Men weet obsolu wat er van de bemanning der « Carroll A ring » is geworden en men weet ook niet trent het lot van talrijke andere ter hoog Kaap Hatteras op geheimzinnige wijze ve nen schepen.

Eigenaardig geval van slaapzie

Uit Habourdin, naby Rijsel, wordt een tengewoon belangwekkend geval van sla te (eneephalitis lethargica) gemeld.

Mevrouw Delahaye, die reeds 5 maand deze ziekte lijdt, heeft in slap uden to een in teje ter wereld gebracht.

Iedereen

dat de Chineesche vrouwen kleine voeten ben en daar der van zijn ; iedereen we dat ze, om zoo'n kleine pootjes te hebben de voeten verminken met allerlei sla getuig.

men geroerderd in menschenkennis en gr kunde, dat men Karel, zoo men zegde ed daad opvatte, niet kon letzen » en den arm schuldigen man, die nooit iemand iets deed, veertig jaren ging opsluiten.

Toen nu zijn onschuld noordie eheende bij i grond te zaken, aanstaag was de schok voor zijne leden voer. Maar ook, welke voor eenen onpienlingen ! Veertig jaren d beminde echtgenoote, van welke hij, men hem op zijn huis uitgevoerd had, niets had vernomen !

O, 't was eene heldsche marteling.

Hij wist dat Lee ijs van zijne onschuld tuigd was, zelfs dat zij wist dat hij in den van den moord het huis, ja, zelfs met be verlaten had ; en toch was zij hem nie komen bezoeken en er niet haar aus letsgen zijn, misschien ziek geworden of... Och hij durfde er niet aan denken...

Maar ook Leentjes vader was niet ee hem gekomen, dat toch bevreemde hem. kon dien toch weerhouden hebben ?... Kn naar de centrale gevangenis werd overgebr was alle hoop nog iemand van zijn hui te zien vervlogen. O, 't was om zinneloo stapelgek te worden !

* *

Twee gebeurtenissen hadden plaats in het huis van Karel sedert hij in voorl gevangenschap was, gebeurtenissen die hadden dit hij bezoek in 't gevang kre zijne echtgenoote en zijn schoonvader : B was eene week en dat men haren echtvr hechtenis genomen had, moeder geword een allerliefste zoontje en haar vader wer den laan bevige aanvallen van vliegende zoodat hij verplicht was zijn werk kastoel te staken.

(Slot

VAN WEL EN WEE

SCHETSEN UIT HET PLATTELANDSLEVEN

DOOR

JEF TIMMERMANS.

(VERVOLG).

Leentje ziet ze door 't venster aankomen en zet het noenmaal op de tafel hetgeen onder aangenaam gepraat genuttigd wordt waarna Karel zijne pijp stopt en zich bij het venster neerzet.

Nauweliks echter heeft hij dit gedaan, of er wordt aan de deur geklopt,en twee gendarmen treden binnen. De brigadier treedt vooruit en vraagt :

— Wie is hier Karel Hulstmans ?

— Ik, antwoordt deze.

— In naam der wet, zegt de gerechtsdienaar, hem de hand op den schouder leggende, neem ik u gevangen.

— Gevangen nemen ?!... mij ? maar waarom? zegt Karel, onwillekeurig eenen stap achteruitgaande, terwijl Leentje en haar vader vol verwondering en angstgevoel, dit tooneel aanschouwen.

— O, spoel maar den onnoozelen niet, antwoordt de brigadier, Karel in 't gelaat ziende, het kan u toch niet helpen : ten andere, wij moeten u geene rekening van onze zending geven ... wij zijn gezonden door de wet.

Maar komaan, wij zullen uw gehengen wat opfrischen, gaat hij voort : gij wordt beschuldigd den ouden Tummers vermoord te hebben, en daar weet gij zeker niets van,spot hij.

— De oude Tummers vermoord !.,

Deze uitroep is van Leentjes vader, wien het ongeloofljk voorkomt, dat men op zijn stil en vredig dorp, zooveer aan godsdienst en zeden gehecht, iemand van het leven kan benoven.

— Heeren,sprak karel, ik zweer u bij alles wat mij daurbaar is, wij wisten zelfs niet dat Tummers vermoord is Ik ben gansch gerust van geweten, doch het spijt mij innig, dat men mij voor een moordenaar aanziet. Wilt ge mij aanbouden, het zij zoo, weldra zal men zien dat ik onschuldig ben,want men zal geen enkel bewijs tegen mij vinden.

— Zoo ! sprak de brigadier, en uw klak dan die men bij het lijk gevonden heeft ?

— Mijne klak ?!... riep karel, terwijl hij zich met de vuist tegen 't voorhoofd sloeg, mijne klak heeft men die bij het lijk gevonden ?

De gerechtsdienaar snikte.

— Ja,mijnheer,zei thans Leentje verschrikt, men kan gevonden hebben wat men wil, ik weet toch dat Karel dezen nacht dit huis niet verlaten heeft.

— Vrouw, antwoordde de brigadier, baar aanziende, dat men mij maar voor 't gerecht zien te bewijzen, wij hebben er geene zaken mee.. Voor 't oogenblik is 't het beste dat hij ons gewillig volgt. en met een handde bij de handbo ien te voorschijn en sloeg te Karel, die geen tegenstand bood, maar stond te denken en te dubben, om de polsen.

— Welke schrikkelijke verdenking ! riep Leentje handewringend uit, toen de gendarmen met beren echtgenoot vertrokken.

Ze was zoe ontsteld, dat ze bijna niet meer wist wat ze deed. Haar vader liep opgewonden de kamer op en neer peinzende en dankende op middelen om de onschuld van zijn schoonzoon te bewijzen, helaas ! hij vond er geene, want al wist hij en zijne dochter, dat Karel in den nacht het huis niet verlaten had, voor 't gerecht, zou hunne getuigenis niet aangenomen worden, en dan die klak,die ongelukkige klak ! hoe kwam ze toch daar op de plaats der misdaad ? ..

Maar neen,dat kon niet zijn, Karels klak kon toch daar niet gevonden zijn, dat was zeker eene grove vergissing . en toch... de klak was wel. .

Leentje dacht na wie toch den moord kon bedreven en haren man er inbetrokken zou hebben.

Hare gedachten kwamen daarbij als van zelf op Arnaud Geysen,maar zij verwierp dat gedacht, daar deze sinds lang op het dorp niet meer te zien was, want sedert de vermolering, die hij over bijna twee jaren, bij de kermis in de herberg ondergaan had, had hij zijn vader verlaten en was naar de stad gegaan. Sinds toen was hij slechts ettelijke keeren in het dorp geweest.

— Wij zijn oomschtig iets te doen aan de zaak, zei haar vader zuchtende. Er blijft ons niets te doen dan het gerecht zijn gang te laten gaan. Laat ons hopen dat men weldra den waren moordenaar zal vinden en Karels onschuld beweren zal worden.

VII

De oude Tummers is vermoord !

Dit schrikkelijk nieuws had rond negen ure des morgends,op min dan eene halve uur tijds, de ronde door het gansch dorp gemaakt. Dat Leentje er onkundig van was, kwam daardoor, dat ze zoover buiten de gemeenschap woonde en met niemand dan hare huisgenooten omging, behalve nu en dan, als ze naar den winkel moest gaan. Op het kasteel, waar haar vader en echtgenoot werkten, insgelijks ver buiten het dorp, was de mare ook nog niet doorgedrongen.

Tummers een man van in de zeventig jaren, groot van gestalte en mager als een geraamte, was een stille en op zijn-eigenlevende grijsaard. Vroeger was hij gendarm geweest en na zijn leefde hij hier zijn eenzaam leven uit, genietend van het pensioen, dat de Staat hem toekende. Over dag zag men hem zelden, daar hij een echte huiskat was en zijn grootste liefhebberij bestond in lezen. Hij bezat eene gansche kast boeken en uren aaneen zag hij in zijnen grooten leunstoel met een boek op de knieen 's Avonds ging hij uit, dan dronk hij eenige welgezetene uit het dorp, de gewoonte hadden een pintje te gaan drinken in den « Witten Os » en bij er dan gezelschap vond, zeide gewoonlijk niets voor hem ook voor wat een van die bibliotheek. Hij had er verschillige in zijne kamer hangen, die hij van tijd tot tijd uitleen maar, schoonmaakte en poetste

Gebruik maakte hij er weinig van, maar als in zijnen moestuin een mol gevroed had, hield hij er de wacht bij met het geweer, gelaadden met een kogel; kwam de eene noodlot gast terug den grond beroeren, dan knalde een echowekkend schot en de mol was in den grond doorboord.

Naar zijn zeggen, moest hij een knap schutter geweest zijn en degene die zijn portret geteekend portret, dat in zijne kamer,tusschen zijne geweren en pisto en hing,waarop hij door een vijftiering artist, wel stijf, houtenmanachtig, op een ever stijf b uteng paard afgebeeld was, zag, moest bekennen dat hij in zijnen jongen tijd ook een knap gendarm was.

En thans was dat alles uit De arme man lag daar, koud en stijf met eene diepe wonde in de borst, op zijn bed uitgestrekt.

Menschen, die dien morgen rond negen ure zijne woning voorbij kwamen,alles gesloten en het hondje buitende voor de deur zagen,vreesden iets ergs, brakende deur open en zagen wat er gebeurd was.

Aan een der vensters bij de achterzijde van 't huis, was eene ruit uitgesneden, dan het venster geopend en langs daar was men binnengekomen en had men Tummers, die den naam had,veel geld in huis te hebben, in zijnen slaap op zijn bed met eenen dolkt ek vermoord Men vond er de klak van Karel Hulstmans en in de oogen van te lezen was niemand anders dan deze de moordenaar.

Daar de oude Tummers steeds op zich zelven en op zijne geweren betrouwde, bewaarde hij zijn geld niet achter slot, en nad men niet noodig gehad meubels open te breken.

Al de kasten en laden had de dief moordenaar sich ook maar hoeven open te trekken.

Hoeveel er gestolen was kon natuurlijk niemand zeggen. Kobus van den winkelier « In de drie Duiven » die een paar keeren aardappelen aan den gepensioneerden gendarm geleverd had, beweerde dat in de kast daarin den hoek, altij een houten kisje stond, waarin de oude zijn geld bewaarde Zeils wist hij te zeggen dat Tummers, die nog t van knutselen hield, op dit kistje zeer kunstig zijn naam had uitgesneden.

't Kistje vond men nergens, dus had de dief het meegenomen ..

— Wie had zoo iets van den stillen Karel ge acht, die steeds men elkaar trac,

— S lle waters hebben diepe gronden, werd gezegd rond.

— Zeker uitzondering t.o.v zijne zoo misschien iets d en out lekker, zeide somwijlen.

— Zulke doortrapte deve s zijn dom genoeg om alles te doen verdwijnen wat tot hun-ne ontdekking kon leiden, zeiden anderen Maar de klak bewijst alles : Karel Hulstmans en niemand anders is de dief en moordenaar.

VIII

Na vier weken voorloopig gevangenschap, verschijnt voor Karel Hulstmans den dag van het voorhis,dag zoo vurig door hem gewenscht, want niets was hem zwaarder en smartsmanbaarder dan die hing onzekerheid Dan nog die vele en vervelende onderzoekingen van den onderzoeksrechter Het was genoeg om eenen het verstand te doen verliezen, toonde hij zegde te nimmer h m kwam aankondigen dat hij voor 't gericht moest verschijnen. Helaas ! hier moest hij alle hoop opgeven, want de uitspraak luidde : veertig jaar gevangenitting. Zoozeer is

(Slot v